

شكل گیری ورزش اسکواش به ابتدای قرن نوزدهم میلادی باز می‌گردد. قرن دوازدهم بازی لاپوم در فرانسه رایج بود که در آن با کف دست به توپ ضربه می‌زندند. قرن‌ها گذشت و راکت جای دست را گرفت و تیس در بریتانیا ابداع شد. در قرن نوزدهم، زندانیان زندان «فلیت»، که امکان بازی در فضای آزاد را نداشتند، در زندان شروع به بازی با راکت کردند. آنها توپ را به توبت به دیوار می‌زندند. سال ۱۸۳۰ این بازی به مدارس انگلستان رسید. شاگردان لاستیک را فشرده می‌کردند و آن را با راکت به دیوار می‌زندند. همین شد که این بازی «اسکواش» یعنی «له کردن» نام گرفت.

◀ گاهشمار

- ۱۸۸۳ – اولین سالن اختصاصی اسکواش در «آکسفورد» انگلستان ساخته شد.
- ۱۹۰۷ – انجمن ملی اسکواش ایالات متحده تأسیس شد.
- ۱۹۰۸ – کمیته اسکواش انگلستان به عنوان بخشی از اتحادیه تنیس شکل گرفت.
- ۱۹۶۰ – با ساخت توپ‌های جدید اسکواش، بر سرعت این ورزش افزوده شد و تعداد علاقه‌مندان آن نیز افزایش یافت.
- ۱۹۸۸ – اسکواش به بازی‌های آسیایی راه یافت.

◀ راکت اسکواش

راکتی شبیه به راکت تنیس است با دسته‌ای بلندتر و سر بیضی شکل.

◀ لباس اسکواش

بازیکنان اسکواش از پیراهن ورزشی آستین کوتاه، شورت ورزشی و کفش کتانی استفاده می‌کنند. البته بازیکنان می‌توانند از لباس‌های دیگری هم استفاده کنند؛ برای مثال بانوان ایرانی شلوار گرمکن،

● حركت و جهش توپ‌های «حال سفید» از توپ‌های خال آبی و قرمز کمتر است. توپ‌های خال سفید مخصوص بازیکنانی است که سرعت زیادتری دارند و در حال مسابقه‌اند.

● این راکت از راکت تنیس کوچک‌تر و از راکت بدمینتون بزرگ‌تر است و ۶۸/۶ سانتی‌متر طول، ۲۱/۵ سانتی‌متر عرض و ۱۱۰–۲۰۰ گرم وزن دارد. راکت‌ها از موادی چون فلز، کولار، فایبر‌گلاس، بور و تیتانیم ساخته می‌شوند. جنس تورهای میان راکت نیز از پلاستیک است.

◀ توپ

● اسکواش توپی شبیه گلف دارد. محیط توپ ۴/۵ – ۴/۳ سانتی‌متر و وزن آن ۲۴/۵ – ۲۳/۳ گرم است. رنگ آن مشکی و بر روی آن یک نقطه (حال) رنگی دیده می‌شود.

توب و دیوار

◀ آشنایی با ورزش اسکواش

- در آموزش اسکواش از توپ‌های «حال آبی» استفاده می‌شود. این توپ‌ها جهش فراوانی دارند و برای بازیکنان مبتدی مناسب هستند که سرعتشان کمتر است.
- حركت و جهش توپ‌های «حال قرمز» کمتر از توپ‌های «حال آبی» است. از این توپ‌ها بازیکنانی استفاده می‌کنند که دیگر مبتدی نیستند. سرعتشان بیشتر شده است و تکنیک آنها باید بهبود یابد.

بلوز آستین بلند و مقنعه می‌پوشند.

◀ محل بازی
سالن بازی اسکواش را کورت می‌نامند.
کورت به شکل ذوزنقه‌ای با چهار دیوار
ضخیم است. جز دیوار روی بازیکنان،
سایر دیوارها از شیشه مخصوص ساخته
می‌شود تا تماشاگران از خارج کورت
بتوانند بازی را تماشا کنند. در بخش
یک نفره طول کورت ۹/۷۵ متر،
عرض آن ۶/۴۰ متر
و ارتفاع دیوار جلوی
بازیکنان ۴/۵۷ متر
است. دیوار پشت
بازیکنان نیز ۲/۱۵ متر
متر ارتفاع دارد. در
مسابقات دونفره ارتفاع
دیوار جلوی به ۶/۱۰
متر، طول کورت به ۱۳/۷۲
متر و عرض سالن به ۷/۶۲
متر افزایش می‌یابد.

سرویس با قرعه کشی انجام می‌شود.
سرویس زدن نیز نوبتی است.

به محدوده‌های غیر قانونی نیز موجب
از دست رفتن امتیاز می‌شود؛ برای مثال
بازیکنی که ضربه‌اش به زیر خط ۴۸
سانتی‌متری برخورد کند یا توپ او
به محل مشخص شده دیوار روبرو
برخورد نکند، امتیاز از دست می‌دهد.

◀ اسکواش در ایران

اولین فدراسیون اسکواش ایران سال
۱۳۵۳ شکل گرفت. رئیس این
فدراسیون «عباسقلی بختیار» بود. البته
عمر فدراسیون اسکواش فقط یک سال
بود و پس از آن، ایران تا سال ۱۳۷۲
فدراسیون نداشت تا آنکه در زمان
ریاست «حسن غفوری‌فرد» بر سازمان
تریبیت بدنی، فدراسیون اسکواش دوباره
شکل گرفت و ریاست آن به «حسین
فرزامی»، فوتbalیست سابق تیم ملی ایران
سپرده شد. یک سال بعد نیز ایران به
عضویت کنفراسیون اسکواش آسیا
پذیرفته شد.

◀ آیا می‌دانید؟

اسکواش یکی از سه ورزش
پرتحرک در جهان است. به همین دلیل
موفقیت در آن، نیازمند داشتن قدرت
بدنی بسیار است. ورزشکاری که به
استقامت و قدرت بدنی خود نیفرازید، با
گذشت زمان نیروی جسمانی اش تحلیل
می‌رود و درصد استباهاتش افزایش
می‌یابد. همچنین بازیکن اسکواش
باید در طول مسابقه، ضربات فراوانی
را با راکت به توپ وارد کند و برای
این کار باید قدرت عضلات دست خود
را افزایش دهد. تمرکز در مسابقه نیز
از دیگر عوامل موفقیت یک ورزشکار
محسوب می‌شود.

اسکواش زمان ثابتی ندارد و هر گاه
بازیکنی به امتیاز قانونی رسید،
مسابقه تمام می‌شود. در مسابقات
حرفه‌ای (سیستم آمریکایی) هر
بازیکن که در سه سet به امتیاز پانزده
برسد، برنده خواهد شد. اما در مسابقات
آماتوری (انگلیسی) پایان مسابقه زمانی
است که یکی از شرکت کنندگان به عدد
نه برسد. در پایان هر سet، بازیکنان
می‌توانند یک دقیقه استراحت کنند.

◀ امتیاز

زمانی بازیکن امتیاز از دست می‌دهد که
رقیب به درستی به توپ ضربه بزند، اما
در برگشت، توپ بیشتر از یک بار به
زمین برخورد کند و بازیکن نتواند به آن
ضربه بزند. علاوه بر این، برخورد توپ

◀ آغاز مسابقه

پیش از هر بازی، دو
ورزشکار پنج دقیقه
فرصت دارند که با
زدن توپ به دیوار
خود را گرم کنند.
شروع مسابقه و
انتخاب زننده